

Adriana APOSTOL

Adriana APOSTOL s-a născut la 27 martie 1972 în București.

Studii

Este absolventă a Facultății de Psihologie din cadrul Universității „Spiru Haret” din București, finalizând studiile cu un master în Management Educațional și Consiliere și un al doilea master, „Terapie logopedică în procesele de comunicare”, la Universitatea din București, Facultatea de Psihologie și Științele Educației, Departamentul de Psihopedagogie Specială. În prezent este profesor gradul I, pentru învățământul preșcolar la o grădiniță din București, cu o vechime de 36 de ani la catedră.

Membră în cenacluri literare

Membru în colectivul de redacție al Revistei „Independența Română Independența prin Cultură”, unde semnează articole la rubrica „Mitologie și folclor”; Membru de onoare, vicepreședinte și coordonatorul atelierului de scriere literară al Cenaclului „Mihail Grănescu”, București; Coordonator al departamentului de evenimente istorice al Clubului Pensionarilor fără vârstă „Lucky Marinescu”, București; Secretar general al Cenaclului literar „Chipul cuvântului”; Membru al „Cenaclului Destine” București; Membru al „Cenaclu Literar ing” București; Membru în „Societatea Scriitorilor Români”, Cenaclul Mircea Eliade.

Volume de autor

„În suflet port un curcubeu”, versuri, editura STEF, Iași 2022; „Călătorie prin univărsul iubirii”, versuri, editura Izvorul cuvântului, București 2022; „Poezii ghiduse pentru făpturi jucăușe”- poezii pentru copii, editura Izvorul cuvântului, București 2023; „Ghicitori despre animale și vietăți mici, pentru voi pitici”- carte de ghicitori, ediție de buzunar, editura Amurg sentimental, București 2023; „Despre stele și visuri rebele”, versuri, editura Destine, București 2024; „Fabuladia”, tabletă de fabule ilustrate cu desene purtând semnătura Georgianeii Isabella Nistor, editura PIM, Iași 2025; „Universul copilăriei”, minialbum artistic, în colaborare cu graficianul Mihai Cătruna, carte ce face parte din colecția Mihai Cătruna - Carte de suflet și „Emoții pe marginea unor file de gând”- tabletă de cugetări, publicată la editura Amurg sentimental, București 2025; „Fereastra albastră”, publicată la editura Amurg sentimental, București 2026.

Premii, distincții și antologii

A publicat poezii atât în Reviste virtuale naționale cât și internaționale, în antologii de poezie, reviste literare, platforme poetice on-line etc., cât și în format fizic. A participat la numeroase concursuri și festivaluri de poezie, atât la nivel național cât și internațional, unde a fost recompensată cu valoroase premii, diplome, trofee, medalii, alte distincții.

Colaborări literare, prezență la evenimente

Participă frecvent la evenimente culturale, artistice și literare și este membră a mai multor asociații și uniuni de creație din țară. A început să scrie poezie în stil clasic, în luna august 2021, în perioada pandemiei, în mediul on-line, în cadrul „Cenaclului Dor de infinit” unde a deținut funcțiile de moderator, expert al grupului și administrator.

Să scrie poezii este lucrul care o mulțumește, o împlinește, îi generează aceea stare de bine, de care avem nevoie cu toții. Poezia este pentru Adriana APOSTOL o terapie pentru suflet. Cuvintele înlănțuite în versuri reprezintă eliberarea ei lăuntrică, ajutând-o să-și exprime mai ușor gândurile, trăirile, dorințele, facilitând totodată transmiterea mesajului, curat, sincer și direct.

Extrase din recenzii

Fragmente din prefața volumului „În suflet, port un curcubeu”

Adriana APOSTOL, cu nume predestinat, vine să împartă literaturii române nestemate și frumuseți literare. (...) În volumul de poezii „În suflet, port un curcubeu” întâlnim aproape toate temele posibile de viață, trăirile noastre, este un ghid pentru suflet și o insulă fermecată de literatură, scrisă de un poet sensibil cu dragoste de viață și iubire la cote maxime. Versurile sale sunt adevărate capodopere, lacuri de munte de unde se adapă cerbii bruni și ciutele cu ochii miloși, poezia ei este psalm de iubire ce urcă la cer, este parfum de liliac și lavandă pe trupul iubitului ce așteaptă iubita ca pe sărbătoarea inimii, zâmbetul iubitului este totul. (...) Avem în față o carte ce ne mângâie sufletul, ne face mai buni, mai frumoși, înțelepți și ne artă că poezia este un cântec, vrajă, iubire și absolutul în sine. Vom auzi mult de Adriana APOSTOL. (**Grigore CURCANU**)

Fragmente din prefața la volumul „Călătorie prin uniVersul iubirii”

La o prima vedere, cartea Adrianei APOSTOL este un cânt al iubiri, o refulare a tuturor sentimentelor ce o stăpânesc, o iubire ascunsă într-o reverberație a trecutului, ale carei vibrații se mai simt și azi, dar, în același timp, și o mare dorință de a mai trăi acele sublime senzații. Pe măsură ce parcurgeți cartea, veți putea observa și puternicele încărcături filozofice despre viața și condiția umană.

Tehnic, poezia Adrianei APOSTOL ne poartă între banalitate și acele scipiri metaforice de o deosebită calitate și profunzime, uneori lovindu-ne cu sinceritatea limbajului ei direct, dar alteori învaluindu-ne în misterul poeziei adevărate. (...) Dar cât de greu este acesta! Nu trebuie decât să cearnă în timp, din noianul gândurilor și sentimentelor sale, să le îmbrace în frumoasa haină a metaforei cu un pic mai multă grijă și discernământ. Începutul este întotdeauna greu, iar acum, pentru ea, este perioada de acumulare, dar între timp va urma, cu certitudine, o perioadă de aprofundare, ceea ce îi va aduce statutul de poet deplin. (**Florin CĂPRAR**)

Fragmente din prefața volumului „Fereștra albaștră”

Adrana APOSTOL este poeta tuturor timpurilor, dacă am putea spune aș, ținnd seama de pasiunea sa pentru poezie care este materializată prin cteva titluri de carte publicate pn în prezent. Chiar dacă mai puțin cunoscută, în peisajul nostru poetic, este o voce lirică feminină deosebită, prin grandoarea poeziei pe care o cultivă și fondul poetic construit dintr-o determinare specifică poeților tributari propriilor trăiri, în mureroase cazuri, de ordin sentimental, cu talentul aferent. Și nici nu ar putea fi altcumva, deoarece dumneaiei nu este felul de persoană care să dea naștere la certuri și scandaluri nct să supere pe careva, cnd vine vorba de creație literară, fără să țină cont de faptul că jungla literară este cu att mai mare cu ct orgoliile uneori depășesc bunul-simț al oamenilor, iar vanitățile sunt pe linia nti. Așa este această poetă, de un lirism pătrunzător de luminos, dar pe att de dureros cnd vine vorba de anumite concluzii despre viață și lumea în care trăim. (...) Poeta, cum am mai spus, și se observă acest lucru, nu luptă după popularizare, pentru premii, iar volumul ei „Fereștra albaștră” este pașaportul ei spre marele zbor al gndurilor poetice. (**Ion MACHIDON**)

Extrase din operă

DOAR TU, FEMEIE

Dulce sclipire în priviri,
Pe-obraji, grădini de trandafiri,
Femeie cu buze de foc,
Ești pătimire și noroc.

Doar tu aduci pe lume prunci
Și întristarea o alungi,
Iubire-n jurul tău sdești,
Parfum de doruri răspândești.

Și numai tu ști să alinți,
Cu șoapte și-atingeri fierbinți,
Femeie cu trup mlădios,
Cu chip senin și luminos.

Ești cheia sufletului meu
De dor și de dorințe greu,
mi ești otravă și balsam,
Mugur de vis pe-al meu trist ram.

Eu vreau misterul să-ți dezleg,
De-o viață caut să-nșeleg
De ce nu pot eu să trăiesc
Fără să-ți spun că te iubesc?

(08.03.2023)

N SUFLET PORT UN CURCUBEU

n suflet port un curcubeu,
Un arc de cerc multicolor,

Din el, leagăn îmi fac mereu,
Să mi alint al vieții dor.

Un bru vrgat, vl peste timp,
Cuprinde ceru-nseninat
n fiecare anotimp
Atunci cnd ploile-au secat.

Și nu e chip să îl opresc
Să strălucescă în culori,
Pe spectrul lui nepământesc
Călătoresc adeseori.

Și mă avnt prin verde crud,
Pe fir de roșu purpuriu,
Vreau orizontul să-l aud,
Comoara magică s-o știu.

E-atta pace și frumos
Și liniște în gndul meu
Și chipul îmi e luminos,
Că-n suflet port un curcubeu.

DANSUL STELELOR

Stele perechi
Pe la urechi
La ceas de seară
Pe bolta stelară
Se-mbrățișează,
Apoi valseaz
Pe calea lor
A Lactelor.

Plutesc sfioase,
Misterioase,
Apoi, deodată
Se iau la sfadă
Și se aleargă
Noaptea întreagă
Sub clar de lună
De vreme bună.

Seara lucesc,
În zori pălesc
Ca să apară
Și mâine seară... iară.

(22.11.2022)

CE-AM FI?

Ce-ar fi zorii fără rouă,
Fără tril de viață nouă?
Norii care stau să plouă,
Luna împărțită-n două.

Ce-am fi noi fără doruri?
Vântul rătăcit în zboruri,
Lumină zidită-n storuri,
Pustiu și triste decoruri.

Ce-aș fi eu fără tine?
Doar o salbă de rubine
Azvârlită-n mărăcine,
Deșirată de suspine.

Ce-ai fi tu fără mine?
Cerul fără nopți senine,
Fără stele cristaline,
Doar o boltă din ruine.

Ce-am fi unul fără altul?
Acrobați, ratându-și saltul,
Cântăreți pierzându-și psaltul,
Gânduri străbătând înaltul.

Ce-am fi noi fără iubire?
Soarele fără lucire,
Viața fără fericire,
Soarta fără împlinire.

(25 02.2022)

FEREAȘTRA ALBAȘTRĂ

Haide să lăsăm trecutul în trecut!
Nu se mai întoarce, este pe veci pierdut.
Precum o ancoră perfidă el ne ține
Închiși într-o cămară cu visuri
clandestine.

Ne-am pustii trăirea de zborurile vieții
Și am uita cum zornăie cerceii dimineții.
Nici zâmbetul de floare nu l-am mai
recunoaște.
În azi e-atâta cântec ce-n palme ni se
naște....

N-ar fi păcat să pierdem secunda diafană
Dintr-un prezent albastru ce-a poposit pe
geană?
Să ne trăim amurgul cât ni se mai
permite,
Să strângem răsăritul în pumni de
stalactite!

Hai! Deschide fereaștra albaștră a poeziei
Din cartea existenței și oda bucuriei
Va curge peste gânduri, trezind credința
vie,
Vor înflori dorințe și cânturi se vor
scrie....

PULBERE DE STELE

Trec pe lângă mine
Nopți și zile pline,
Seri cu păr de ceară,
Dimineți de vară

Flori de tei și valuri
Stele prinse-n șaluri,
Melci grăbiți, meduze,
Pescăruși și muze

Câtece de liră
Fluturi ce se miră,
Frunze albăștrite,
Mere pârguite

Lebede tăcute,
Întâmplări trecute,
Cai fără potcoave
Și priviri concave

Aripi fără zboruri,
Raze prinse-n storuri.
Viața însăși trece
Cu privirea rece.

Toate trec. Trec toate
Fără doar și poate.
Trec și eu cu ele-
Pulbere de stele.

RAI DE MAI

Un mai întreg strângeam la piept
Gândeam pe-atunci că nu e drept
Ca toată florea de salcâm
Și fluturii, cu zbor nebun
Și rândunele-n mândru strai
Să-mi fie numai mie Rai

TĂCERE DIN IUBIRE

Dintr-o durere s-a naște iubirea,
Din alte sute de dureri, tăceri,

Pe brațul gândului pierdut cu firea,
La umbra lunii fără mângâieri.

Pe-atunci nu existau copaci cu stele
Să-și plece crengile înspre pământ,
Doar muguri ninși în podul palmei mele
Din candelabrul Sfântului Cuvânt.

Se-nghesuiau amurguri desfrânate
Prin poarta sufletului violet,
Iar aripi de condei, desperecheate,
Zăceau însângerate pe asfalt.

Voiam să trec peste morminte roșii,
Să strâng silabe moarte-n buzunar,
Dar m-au oprit la vamă chiparoșii
Cu chip de fum și îmbrăcați sumar.

Doream atunci să mă preschimb în
umbră,
Să mă-nfășor pe trupul lor sălcii,
Pierdută-n libertatea din penumbră,
Tăcerea din iubire să le fiu.

Profil realizat de **Constantin Nicolae GAVRILESCU**